

Beszámoló

Az előadás címe: Egyedül / All_one

Játékidő: 40 perc

Rendező: Veres-Nagy Attila

Szereplő: Veres-Nagy Attila

Dramaturg, a rendező munkatársa: Márton Imola

Az előadás kiinduló pontja A kis herceg című regény, és azon belül az ember elmagányosodásának kutatása, valamint egy arra való kísérlet, hogy a gyermeki ártatlanságot és az ebből fakadó pozitív előjelű magányt megkeressem, újra értelmezzem.

Az alkotói ösztöndíj megpályázásakor javasolt ütemtervet nem sikerült tartanom, ugyanis az előadás előkészítése és koncepciójának kidolgozása több időt vett igénybe, mint ahogyan azt tavaly tavasszal képzeltem.

Ennek értelmében az elmúlt közel egy év alkotói tevékenységét leginkább kutatómunkára és inspirációforrások felkutatására áldoztam, folyamatosan konzultálva és együtt dolgozva a dramaturggal. A tavalyi évad végén és az idei évad elején sikerült olyan előadásokat látnom Romániában és Magyarországon, amelyek előlendítették az alkotói folyamatot, valamint a folyamatos konzultálásnak köszönhetően sikerült idénre véglegesíteni az előadás koncepcióját és képi világát.

Az első előadás, amely nyelvezetében és képi világban érezhető hatást fejtett ki az alkotói munkámra a ZéróPlusz TáncMűvek *Bővülő terek* című előadása volt Ayumi Toyabe japán mozgásművész előadásában. A produkció témájában is közel áll az én All_one elképzelésemhez, hiszen az ember önnön újrafelfedezését boncolgatja, de ami ennél sokkal fontosabb felfedezés volt az az, hogyan lehet ezt témát egy emberes mozgáselőadásban érthetően boncolgatni. Ayumi Toyabe olyan eszközöket használt, amelyek továbbgondolása eredményezte az én előadásom esetében a *haladás, mozgás, eltávolodás* érzetének képi megjelenítését vászonnal, papírrúddal, vagyis olyan tárgyakkal, amelyek igazán csak a színpadon és egy adott kontextusban nyernek értelmet, funkciót. A tárgyak eképp való használata alapvető stílusjegye lesz az én előadásomnak.

A második előadás, amely nagyban meghatározta az *All_one* előadás képi világát, Emanuel Gat performer *SUNNY* című produkciója volt, amit Budapesten láttam. Ebből az előadásból két fontos motívum, eszköz használata vált számomra tisztává a saját előadásom perspektívájából: a zene és a fények. Míg Gat előadásában a zene szinte szereplővé válik, az *All_one* esetében a zene grandiózus, epikus, óriási történelmi opuszok aláfestésére emlékeztető, figyelemfelkeltő, nagyságot ábrázoló jelentéssel fog bírni. A fény használata Gat esetében viszont igazi közvetlen hatást gyakorolt rám, hiszen hasonló technikát szeretnék én is alkalmazni: az állandó, halovány de alapfénynek köszönhetően szinte „színházaitlanná” válik a tér, egy pillanatra elhisszük, hogy amit a színpadon látunk, az bárhol és akárhol megtörténhet, a közvetített gondolatnak nincs szüksége színházi közegre, hogy hiteles maradjon.

Az előadás kezdőképe a „bűnevő” által megtisztulást nyert felnőtt ábrázolása, a gyermeki ártatlanságba való visszatérés első feltétele. Ez a folyamat, a gyerek keresése, a magány előjelének megváltoztatása folyamatosan jelen van az előadás képei által, a forma nélküli test ábrázolása a vászonnal, a gúzsba kötött magzat, az alapfény, a haladás és távolodás különböző módozatai, mind azok a képek, amelyek az elmúlt egy év során rendezői koncepcióvá által össze.

Mindezek fényében, csatolok jelen beszámolóhoz néhány képet a megnézett előadásokból, illetve a 2019-2020-as évadban színre kerül a darab az M Studio mozgásszínház keretében.